

Møte torsdag den 6. mai kl. 11.34

President: B e r i t B r ø r b y

D a g s o r d e n (nr. 28)

1. Innstilling fra finanskomiteen om lov om endringer i lov 25. juni 1999 nr. 46 om finansavtaler og finansoppdrag mv. (gjennomføring av forordning (EF) 2560/2001 om betalinger på tvers av landegrensene i euro (euroforordningen) m.m.)
(Innst. O. nr. 69 (2003-2004), jf. Ot.prp. nr. 52 (2003-2004))
2. Innstilling fra finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Øystein Hedstrøm, Ulf Erik Knudsen og Gjermund Hagesæter om lov om endring i lov 6. juni 1975 nr. 29 om eigedomsskatt til kommunane (Unntak fra eiendomsskatt for telekominstallasjon)
(Innst. O. nr. 68 (2003-2004), jf. Dokument nr. 8:49 (2003-2004))
3. Referat

Valg av settepresident

Presidenten: Presidenten vil foreslå at det velges en settepresident for Odelstingets møter 11. og 13. mai – og anser det som vedtatt.

Presidenten ber om forslag på settepresident.

Ranveig Frøiland (A) (frå salen): Eg vil foreslå Sigvald Oppebøen Hansen.

Presidenten: Sigvald Oppebøen Hansen er foreslått som settepresident. – Andre forslag foreligger ikke, og Sigvald Oppebøen Hansen anses enstemmig valgt som settepresident for Odelstingets møter 11. og 13. mai.

S t a t s r å d P e r - K r i s t i a n F o s s overbrakte 2 kgl. proposisjoner (se under Referat).

S a k n r . 1

Innstilling fra finanskomiteen om lov om endringer i lov 25. juni 1999 nr. 46 om finansavtaler og finansoppdrag mv. (gjennomføring av forordning (EF) 2560/2001 om betalinger på tvers av landegrensene i euro (euroforordningen) m.m.) (Innst. O. nr. 69 (2003-2004), jf. Ot.prp. nr. 52 (2003-2004))

Torbjørn Hansen (H) [11:35:27] (ordfører for salen): Ot.prp. nr. 52 for 2003-2004 fremmer forslag om gjennomføring av Europaparlaments- og Rådsforordning nr. 2560/2001 om betalinger på tvers av landegrensene i euro, den såkalte euroforordningen. Forordningens hovedformål er å regulere gebyr for betalinger på tvers av landegrensene i valutaen euro. Forordningen inneholder også bestemmelser om informasjonsplikt knyttet til gebyr for innenlandske og grensekryssende betalinger samt bestemmelser om innrapporteringsplikt.

Hensikten med forordningen er å sikre at det indre markedet fungerer tilfredsstillende, samt å styrke tilliten til valutaen euro. Forordningen fastsetter at gebyrene på grensekryssende eurotransaksjoner ikke kan være høyere enn gebyrene for betalinger i euro innenfor et medlemsland. Forordningen foreslås gjennomført i finansavtaleloven.

Forordningen åpner for at dette regelverket også kan gjøres gjeldende for et lands nasjonale valuta, dersom et medlemsland ønsker det. Regjeringen foreslår ikke dette, begrunnet i å unngå kryssubsidiering mellom transaksjoner innen landet og over landegrensen i norske kroner. Det er et godt prinsipp at gebyr skal dekke faktiske kostnader, og det er i tillegg et moment at ulike banker kan ha ulike kostnader knyttet til grensekryssende transaksjoner i norske kroner.

Den europeiske banknæringen etablerer nå et system for grensekryssende transaksjoner i euro som vil redusere kostnadene ved slike transaksjoner. Dette systemet vil imidlertid ikke kunne bidra når det gjelder grensekrysse transaksjoner i norske kroner, og det er også av den grunn lite hensiktsmessig å gjøre forordningen gjeldende for norske kroner. Forordningen gjør imidlertid at norske banker kan delta i systemet for overføring av euro. Dette vil over tid kunne redusere kostnadene knyttet til slike overføringer. En samlet finanskomite slutter seg til forslaget om Regjeringens gjennomføring av euroforordningen.

Regjeringen fremmer i proposisjonen også forslag om endring av sparebankloven og forretningsbankloven knyttet til banksjefers adgang til å inneha verv i næringslivets styrer. Forslaget innbærer at det någjeldende forbud mot styreverv i næringsvirksomhet bare gjelder i den grad virksomheten har et kundeforhold eller annet forretningsmessig forhold til banken.

Forslaget følger opp en del av innstillingen i Banklokkommisjonens utredning nr. 4. Vurderingen er at forslaget ivaretar de nødvendige habilitetshensyn, og at forslaget videre kan gjøre flere kvalifiserte personer tilgjengelige for styreverv. Særlig vil dette kunne føre til økt rekuttering av kvinnelige styremedlemmer, ettersom flere kvinner i dag har ledende stillinger i banker, men har vært forhindret fra å ta slike styreverv i næringslivet.

I tillegg til ovennevnte forslag foreslås også å oppheve kravet om at medlemmer av sparebankenes forstanderskap må være bosatt i kommunen. Endringen anses nødvendig som følge av Norges forpliktelser etter EØS-avtalen. Utviklingen de senere år i banknæringen gjør heller ikke at det er naturlig – i lovs form – å kreve lokal representasjon i bankenes organer.

Også disse forslag støttes av en samlet finanskomite.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 1. (Votering, se side 436)

S a k n r . 2

Innstilling fra finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Øystein Hedstrøm, Ulf Erik Knud-

sen og Gjermund Hagesæter om lov om endring i lov 6. juni 1975 nr. 29 om egedomsskatt til kommunane (Unntak fra eiendomsskatt for telekominstallasjon) (Innst. O. nr. 68 (2003-2004), jf. Dokument nr. 8:49 (2003-2004))

Presidenten: Da sakens ordfører er medlem av Lagtinget, vil Heidi Grande Røys ha ordet på vegne av saksordføreren.

Heidi Grande Røys (SV) [11:39:00]: Odelstinget handsamar i dag eit dokumentforslag frå Framstegspartiet, Dokument nr. 8:49, om å gi unntak for egedomsskatt for telekominstallasjonar. Fleirtalet i komiteen tilrår å avvise forslaget, og eg skal i det vidare argumentere for det synet, og eg går ut frå at Framstegspartiet, som er mindretallet, vil argumentere for sitt.

Den historiske grunngivinga for at telekominstallasjonar vart fritekne for egedomsskatt tidlegare, var at dei var eigde av staten og rekna som allmennytige føremål. I dag er desse derimot eigde av ulike teleselskap som driv på rein kommersiell basis og følgjeleg ikkje kan forvente ein slik føremon. Dette har då Högsterett slege fast gjennom sin dom av 23. januar 2002 i ei sak mellom Nessel kommune og Telenor Telecom Solutions AS.

Å fjerne retten til å påleggje egedomsskatt på akkurat desse installasjonane vil vere å favorisere ei bestemt næring. Det kan ein sjølvsgått gjøre, men då må ein ha ei god og næringspolitisk grunngiving. Fleirtalet kan altså ikkje sjå at Framstegspartiet har tilstrekkeleg argumentasjon for forslaget.

Forslagsstillarane argumenterer for at egedomsskatt ikkje bør kunne krevjast inn på slike installasjonar, fordi egedomsskatt vanlegvis skal vere ei form for kompensasjon som kommunane mottek for kommunale utgifter. Poenget er, som også finansministeren skriv i sitt brev til komiteen, at egedomsskatt har ikkje berre denne grunngivinga. Omsynet til å skaffe kommunen inntekter generelt er i dag ei vel så anvend grunngiving som den fyrste.

Forslagsstillarane meiner vidare at egedomsskatt på slike installasjonar kan bremse breibandbygginga i distrikta. Til det er å seie at kostnadene ved å betale kommunal egedomsskatt er relativt marginale. Dessutan kan jo kommunar som meiner at dette er eit viktig omsyn akkurat i sin kommune, fritt la vere å skrive ut slik skatt på verk og bruk. Men då er det altså kommunane si avgjerd, og ikkje Stortinget si.

Fleire av organisasjonane som har skrive brev til komiteen i denne saka, har vist til ein komitemerknad frå næringskomiteen i samband med den såkalla breibandmeldinga. Men eg vil jo seie at det er ein forskjell på det komiteen seier i den merknaden, nemleg at dei «savner en vurdering av» forskjellige typer hinder, og nemner denne egedomsskatten som eitt av hindra, og på den andre sida å støtte eit forslag utan den vurderinga som næringskomiteen har sagt at han «savner». Å bruke den merknaden til inntekt for Framstegspartiets forslag vil ikkje eg vere med på. Då har ein på ein måte også frykta minst interesse frå kommersielle aktørar i distrikta. Der

er òg inntektene frå egedomsskatten minst. IKT-Norge skriv i sitt brev til komiteen:

«Det er samtidig klart at det hovedsaklig er de store bykommunene som vil få inntekter av betydning. I de grisgrendte strøkene vil inntektene være mer beskjedne.»

Det er klart at dersom nokre kommunar har beskjedne inntekter, er det òg nokre selskap som har beskjedne utgifter. Så å bruke dette som ein distriktpolitisk argumentasjon er ikkje vi med på.

Egedomsskatten er ein viktig del av lokaldemokratiet. Det er opp til kommunale og fylkeskommunale styresmakter å avgjere om dei vil ha slike inntekter, og vi bør ikkje blande oss borti det, med fritak for verken det eine eller det andre. For éin ting er iallfall sikkert: Hadde vi opna opp for dette, er det mange gode formål som står i kø for å sleppe egedomsskatt. Derved vil over tid inntektsgrunnlaget i kommunesektoren smuldre bort. Truleg vil ikkje Framstegspartiet vere så lei seg for det, for skattar er no eingong ein uteing i Framstegspartiet sine auge. Men det er iallfall ikkje ei retning som vi ynskjer å støtte.

Med dette vil eg anbefale komiteen si tilråding i saka.

Gjermund Hagesæter (FrP) [11:43:23]: Framstegspartiet er ueinig med fleirtalet og også ueinig i det meste av det saksordføraren nettopp no presenterte. Vi synest det hadde vore viktig å få til eit fleirtal for å fjerne retten til å krevje egedomsskatt på teleanlegg. Vi er av den oppfatninga at det er viktig å legge forholda best mogleg til rette for utbygging av mobilanlegg, breiband og annan relatert infrastruktur. Det er openbert at dette er ein ekstra kostnad, og det vil også vere ei konkurranseulempem, som kan medføre at vi får manglane utbygging.

No blir det sagt at dei største kostnadene ved egedomsskatt på teleanlegg vil vere i tettbygde strøk. Det er nok riktig. Men problemet er ikkje manglane utbygging i tettbygde strøk. Her vil nok ikkje egedomsskatten hindre utbygging. Men derimot i grisgrendte strøk ute i Distrikts-Noreg, der ein har marginal lønsemid i utgangspunktet, kan dette vere det som medfører at ein ikkje får utbygging. Det vil ikkje Framstegspartiet vere med på.

Det blir også sagt av saksordføraren at kommunane kan velje å la vere å ta egedomsskatt på verk og bruk, dersom dei meiner det. Det kan dei sjølvsgått. Men her er vi i den situasjonen at kommunen finn ut at det kan vere føremålstøylen for kommunen å legge egedomsskatt på verk og bruk, samtidig som dette kan vere negativt for Noreg totalt sett. Derfor meiner vi at retten til å krevje egedomsskatt på teleanlegg må fjernast, ved ei lovendring i Stortinget.

Vi viser også til breibandmeldinga, som saksordføraren så vidt også tok opp, St.meld. nr. 49 for 2002-2003. Der sa ein det klart at hinder for utbygging av breiband måtte fjernast. Innanfor bransjen har ein oppfatta dette slik at dette var eit klart signal om at det også gjaldt økonomske hinder som egedomsskatt på teleanlegg.

Eg synest det er dumt at fleirtalet ikkje sluttar seg til dette utmerkte forslaget frå Framstegspartiet. No er det

for så vidt ikke for seint å snu enno, men eg trur vel ikke det er så stor von om det. Men eg vil uansett til slutt ta opp forslaget frå Framstegspartiet.

Presidenten: Representanten Gjermund Hagesæter har tatt opp det forslaget han omtalte.

Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 2.

(Votering, se nedenfor)

Etter at det var ringt til votering i 5 minutter, uttalte

presidenten: Odelstinget skal votere i sakene nr. 1 og 2.

Votering i sak nr. 1

Komiteen hadde innstillet til Odelstinget å gjøre slikt vedtak til

1 o v

om endringer i lov 25. juni 1999 nr. 46 om finansavtaler og finansoppdrag mv. (gjennomføring av forordning (EF) 2560/2001 om betalinger på tvers av landegrensene i euro (euroforordningen) m.m.)

I

I lov 25. juni 1999 nr. 46 om finansavtaler og finansoppdrag skal § 9 tredje ledd nye annet og tredje punktum lyde:

EØS-avtalen vedlegg XII nr. 3 (forordning (EF) nr. 2560/2001) om grensekryssende betalinger i euro gjelder som lov med de tilpasninger som følger av vedlegg XII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig. Departementet kan gi forskrift om at disse reglene også gjelder for annen valuta.

II

I lov 24. mai 1961 nr. 1 om sparebanker gjøres følgende endringer:

§ 8 sjette ledd skal lyde:

Til medlemmer og varamedlemmer kan bare velges myndige personer.

§ 19 første ledd skal lyde:

Ledende ansatt i en sparebank kan ikke være ansatt i eller medlem av styret i foretak som har et kundeforhold til eller annet forretningsforhold til banken.

III

I lov 24. mai 1961 nr. 2 om forretningsbanker skal § 10 første ledd lyde:

Ledende ansatt i en forretningsbank kan ikke være ansatt i eller medlem av styret i foretak som har et kundeforhold til eller annet forretningsforhold til banken.

IV

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan gi overgangsregler.

Votering :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Presidenten: Det voteres over lovens overskrift og loven i sin helhet.

Votering :

Lovens overskrift og loven i sin helhet bifaltes enstemmig.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

Votering i sak nr. 2

Presidenten: Under debatten har Gjermund Hagesæter på vegne av Fremskrittspartiet satt fram følgende forslag:

«Vedtak til lov

om endring i lov 6. juni 1975 nr. 29 om egedomsskatt til kommunane

I

I lov 6. juni 1975 nr. 29 om egedomsskatt til kommunane gjøres følgende endring:

§ 4 annet ledd annet punktum skal lyde:

Til verk og bruk vert m.a. rekna fabrikkar, sagbruk, steinbrot, fiskevær, saltehus, lenser, utbygde vassfall og vassfallsstykke, demningsverk, losse- og lasteplatser og liknande arbeids- og driftsstader, *likevel ikke anlegg som nyttast til slik verksemid som er omfatta av lov 4. juli 2003 nr. 83 om elektronisk kommunikasjon.*

II

Loven trer i kraft straks og med virkning fra og med 1. juli 2004.»

Det vil bli votert alternativt mellom dette forslaget og innstillingen fra komiteen.

Komiteen hadde innstillet:

Dokument nr. 8:49 (2003-2004) – forslag fra stortingsrepresentantene Øystein Hedstrøm, Ulf Erik Knudsen og Gjermund Hagesæter om lov om endring i lov 6. juni 1975 nr. 29 om egedomsskatt til kommunane (Unntak fra eiendomsskatt for telekominstallasjoner) – avvises.

Votering :

Ved alternativ votering mellom komiteens innstilling og forslaget fra Fremskrittspartiet bifaltes innstillingen med 56 mot 12 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 11.54.05)

Sak nr. 3

Referat

- (96) Lagtingets presidentskap melder at Lagtinget har antatt Odelstingets vedtak til

1. lov om endringer i utlendingsloven (EØS-utvidelsen) (Besl. O. nr. 67 (2003-2004))
2. lov om endring i lov 1. mars 1946 nr. 3 om Den Norske Stats Husbank (husbankloven) (Besl. O. nr. 68 (2003-2004))
3. lov om endringar i lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt (Besl. O. nr. 69 (2003-2004))
4. lov om endringar i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift (Besl. O. nr. 70 (2003-2004))
5. lov om endringar i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) (Besl. O. nr. 71 (2003-2004))
6. lov om endring i lov 13. desember 1996 nr. 87 om skatt på honorar til utenlandske artister m.v. (Besl. O. nr. 72 (2003-2004))
7. lov om endring i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) (Besl. O. nr. 73 (2003-2004))
8. lov om register over opplysninger om valutaveksling og overføring av betalingsmidler inn og ut av Norge (valutaregisterloven) (Besl. O. nr. 74 (2003-2004))
9. lov om endring av EØS-loven m.m. som følge av EØS-utvidelsesavtalen (Besl. O. nr. 75 (2003-2004))
 - og at lovvedtakene er sendt Kongen.
2. (97) Statsministerens kontor melder at
 1. lov om endringer i utlendingsloven (EØS-utvidelsen) (Besl. O. nr. 67 (2003-2004))
 - er sanksjonert under 30. april 2004
3. (98) Lov om endringer i lov 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker og offentlig administrasjon m.v. av finansinstitusjoner (Ot.prp. nr. 66 (2003-2004))
 - Enst.: Nr. 1 og 2 vedlegges protokollen.
 - Enst.: Sendes finanskomiteen.
4. (99) Lov om endringer i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (Ot.prp. nr. 65 (2003-2004))
 - Enst.: Sendes samferdselskomiteen.

Møtet hevet kl. 11.55.
